

متن سخنرانی رفیق عبدالله نایبی

ریس نهضت آینده افغانستان

در محفل تبادل نظر و بحث آزاد پیرامون مسایل مربوط

به وحدت جنبش دموکراتیک، مترقی، چپ و صلحخواه افغانستان

هالند- ۳۱ جنوری ۲۰۰۹

رفقای گرانقدر،

نشست امروزی ما روی مسأله اساسی که همه ما و شما به آن برمیخوریم، میچرخد و آن مسأله تلاش در جهت ایجاد یک سازمان واحد به نماینده گی از زحمتکشان افغانستان در عرصه سیاسیست.

رفقا،

نهضت آینده افغانستان بیش از نه سال است که در رابطه با مسایل جدی جنبش چپ افغانی مبارزه خود را آغاز کرده است و در جریان همین ۹ سال توانسته است مسایل نوسازی جنبش چپ افغانی را باصراحت مطرح کند.

نهضت آینده افغانستان پیشتر از یک سال، پس از ارزیابیهای متواتر به این نتیجه رسید تا مجمع نیروهای چپ، دموکراتیک و مترقی را دعوت کند.

رفقای عزیز،

شما مطلع هستید که از بدنه حزب دموکراتیک خلق افغانستان، در حدود سی سازمان و گروه یا حلقه جدا شده است ولی، اکثریت اعضای متعلق به حزب دموکراتیک خلق افغانستان و حزب وطن در این سازمانها متشکل نیستند.

در مجموع چپ افغانی، در وضعیت سیاسی کشور حضور ندارد. پس از فروپاشی حزب- دولت دموکراتیک، این چپ از صحنه تاریخ افغانستان رانده شد و به حیث یک

نیروی متشکل دیگر تا به حال نتوانسته است که عرض وجود کند و حداقل در وضعیت سیاسی کشور مطالبات مربوط به اقشار فقیر و زحمتکش افغانستان را پیشکش کند. در چنین وضعیتی، در برابر هر کدام از عناصر چپ، مسأله اساسی تداوم مبارزه و ایجاد یک الترناتیف برای وضعیت مطرح است. ما با توان کمی که داشتیم - چه از نگاه ظرفیتهای انسانی و چه از نگاه امکانات عملی و مالی - تخنیک - در مقیاس وظایفی که برای خود تعیین کرده بودیم، توانستیم این مسایل را به صورت منسجم در برابر همه جنبش پیشکش کنیم.

رفقا،

در مجموع از بازمانده های ح. د. خ. ا. سه گرایش اساسی متبارز شده است: یکی از این سه گرایش، گرایش اساسی چپ افغانی است که به اساس آرمانهای آغازین ح. د. خ. ا. مبارزه را از سر گرفته است. در چوکات این گرایش، نهضت آینده افغانستان، جایگاه اصلی را داشته و دارد. این گرایش عمدتاً روی مواضع طبقاتی و دفاع از زحمتکشان افغانستان در پیوند با جنبش جهانی مترقی، دموکراتیک و کارگری آهسته آهسته پا گرفت و امروز با سربلندی راه خود را ادامه میدهد.

با تأسف، بخشی از بیروکراسی حاکم داخل ح. د. خ. ا.، با راه یافتن به رهبری یکی دو سازمان گرایشهای کاملاً راست، معامله گرانه و محافظه کارانه را در پیش گرفته است. در وجود حزب - دولت دموکراتیک خلق افغانستان، اگر از یک سو گرایشهای چپ انقلابی حضور داشت، بخشی هم به حیث یک بیروکراسی در این ساختار وجود داشت که با تأسف امروز هم در همان خط السیر حرکت میکند، یعنی، در رابطه با برنامه کلی ناتو و امریکا که خواهان ایجاد یک دولت مبتنی بر یک بورژوازی اداری است گام میگذارد. این بخش از جنبش چپ دیروزی تلاش دارد تا به حیث بورژوازی اداری و بیروکرات، به حیث ارتجاع نوین داخل این پروسه شود.

در بین این دو گرایش، یک گرایش عمومی دیگر وجود دارد که نوعی از ریالیزم سیاسی، نوعی از تلاش در جهت یافتن راههای نسبتاً میانه یی را موعظه میکند که حداقل بتواند، در تحولات گویا کلی دموکراتیک کشور و در مسأله بازسازی افغانستان شریک شود.

تا آن جا که از تحلیل بر می آید، اکثریتِ رفقای ح. د. خ. ا. با آن که از موضعِ سهمگیری در دولت فاصله دارند، اما، علاقه مند اند که جنبشِ دموکراتیکِ افغانستان دوباره احیا شود. خصوصاً، پس از چندسالی که از رویدادهای سپتامبر میگذرد و دورهٔ اول حاکمیتِ جهادی- ناتو در افغانستان به پایان میرسد، در همین مقطع علاقه مندی شدیدی وجود دارد، که نیروهای دموکراتیک و مترقی بتوانند، در وضعیتِ سیاسی کشور حضور پیدا کنند. اکثریتِ رفقای ح. د. خ. ا. در یک حالتِ ناظر به سر میبرند و در پی آن اند که اگر امکاناتی به وجود بیاید که یک سازمانِ بزرگِ سراسری متشکل شود و این ها هم مشمولِ همین پروسه شوند.

رفقا، از مجموعِ سی سازمانی که فعلاً وجود دارد، با تأسف، با تمامِ تلاشهایی که صورت گرفت، ما تا هنوز نتوانستیم در مقیاسِ رهبریهای آنها یک پلاتفورمِ واحد را که موردِ قبولِ همه گان قرار بگیرد، تدوین کنیم و بپذیریم. جنجالِ عمومی بر سر این است که از نگاهِ سیاسی اختلافاتِ شدید و آشتی ناپذیری وجود دارد. چپِ جنبش که میخواهد راهِ آرمانهای ح. د. خ. ا. ادامه پیدا کند، نمیخواهد با ارتجاع جهادی و حاکمیتِ کنونی در معامله قرار بگیرد؛ از جمله سازمانِ ما! رفقا، ما میخواهیم که واقعاً مطالباتِ خلقِ زحمتکش افغانستان و آرمانهای زحمتکشان افغانستان در یک سازمان سیاسی تبارز پیدا کند و سازمان سیاسی به حیثِ سلاحِ زحمتکشان در پروسه های سیاسی کشور شرکت کند.

پس از ارایهٔ پیشنهادِ ما برای برگزاری مجمعِ نیروهای چپِ دموکراتیک رفقا شاهد هستند که در ماه اپریلِ سالِ گذشته (۲۰۰۸) جلسه یی در همین کشور (هالند) دایر گردید. در ۱۹ اپریل، تعدادِ زیادی از رفقا را دعوت کردند، سازمانهای مختلفی در این جلسه شرکت کردند. هویت آن جلسه امروز به کُلُ رفقا آشکار است. در آستانهٔ برگزاری همان گردهمایی، ما تلاش کردیم - بلی رفقا، ما تلاش بسیار جدی کردیم - که از آن فرصت استفاده شود و ما بتوانیم مسایل اساسی جنبش چپِ افغانی را در همان گردهمایی مطرح کنیم. ما سه تن از رفقای خود را به کمیسیونِ مؤلف فرستادیم که در آن جا این مسایل را مطرح کنند. هدف ما این بود که اگر بتوانیم، مجمعِ نیروهای چپ و آن گردهمایی را به حیثِ دو تلاش در یک گردهمایی واحد متشکل کنیم. پیشنهادِ رسمی ارایه کردیم، که ما حاضر هستیم کمیسیونهای هردو مجمع را

مشترک بسازیم و یک جا به خاطر بحث دربارهٔ مسایل جنبش چپ در یک ساختار برویم و در یک گردهمایی شرکت کنیم. با تأسف که پیشنهاد ما در کمیسیون برگزاری گردهمایی ۱۹ اپریل مورد پذیرش قرار نگرفت آن هم به یک دلیل بسیار خاص که به ما گفتند: ما اصلاً نمیخواهیم که مسألهٔ چپ در این جلسه مطرح شود. ما، اصلاً نمیخواهیم که چپ در چنین گردهمایی شرکت کند! این موضوع از طرف یک تعداد رفقای که در آن جا همه کاره بودند بسیار با صراحت به ما گفته شد.

رفقا، به دنبال آن تلاش، ما اعلامیه‌ی را نشر کردیم و ماهیت آن جلسه را افشا کردیم که در پشت آن گردهمایی اهداف دیگری به جز از وحدت جنبش چپ افغانی دنبال میشود. نهضت آیندهٔ افغانستان به همه رفقای که در خط آرمانهای حزب بودند هشدار داد تا هوشیارانه از این گردهمایی فاصله بگیرند. رفقا از نتایجش کاملاً آگاه هستند که بالاخر نی تنها به وحدت جنبش نینجامید، بل معاملهٔ سیاسی پشت پرده‌ی بود که از آن یک تعداد از بیروکراتهای جدیدی که از بازمانده‌های جنبش سر زده اند، میخواستند بهره برداریهای سیاسی کنند.

رفقا،

به دنبال آن رویداد، ما راه مجمع را از سر گرفتیم؛ ولی، پس از گردهمایی ۱۹ اپریل، تلاشهای بسیار جدی صورت گرفت تا طرحهای ما را ناکام سازند. شروع کردند به تجرید سازمان ما، به حملات خارج از فرهنگ سیاسی، به تخریبات دشمنانهٔ بسیار جدی. واضح است که ما در برابر این تخریبات مقاومت کردیم و مراجعهٔ ما به طرف اعضای سالم اندیش جنبش بود. از آن به بعد رفقا، یک تعداد گرایشهای دیگر هم به وجود آمد که گویا خارج از طرح ما برای مجمع نیروهای چپ دموکراتیک طرحهای دیگری را ارایه کنند. یک تعداد از رفقا در شهر هامبورگ از سازمانهای مختلف - از جمله از سازمان ما - دعوت به عمل آوردند تا کار ایجاد یک سازمان مشترک را آغاز کنند. البته ما در آن پروسه‌ها شرکت کردیم و در سند نهایی که در آن جلسات تصویب شد موضوع ایجاد یک سازمان مترقی دموکراتیک چپ افغانی را به گُرسی نشانیدیم. ما با وضاحت یاد آور شدیم که باید تلاشها در جهت چنین هدفی صورت بگیرد در غیر آن ضرورت شرکت در چنین اقدامهایی وجود ندارد.

امروزه رفقا، وقتی که ما وضعیت سیاسی کشور را مورد تحلیل قرار می‌دهیم، نباید منتظر باشیم که با تحولات تازه‌ی که در سطح جهانی، به خصوص در ایالات متحده آمریکا به وجود آمده، استراتژی کلی ناتو در مورد افغانستان و حاکمیتش دگرگون خواهد شد.

یک تعداد از رفقای ما دل‌بسته این بودند که ممکن است در اثر فقدان کادر بیروکراتیک حاکمیت، به این‌ها مراجعه شود و این‌ها می‌توانند در مقام‌های بسیار کلیدی حاکمیت جا بگیرند. البته انتظارات آنان واهی و بی‌فرجام خواهند ماند.

امروز روی مسأله‌ی که می‌خواهیم توجه رفقا را متمرکز بسازیم، این است، که ما چگونه می‌توانیم از همین وضعیت، حرکت ایجاد یک سازمان واحد مترقی‌چپ را سرعت ببخشیم. پیشنهاد ما بر مجموع جنبش این است که ما باید مسایل اساسی این جنبش را یک بار به صورت دسته‌جمعی مورد تحلیل قرار دهیم. این امر در همین گونه‌ی جمعی که ما تدویر آن را پیشبین هستیم امکان‌پذیر است. طرحی است که مجمع در چهار سیمینار تقسیم شود و در این سیمینارها - البته با آماده‌گیهای قبلی - مسایل مربوط به پلاتفورم واحد، مورد بررسی قرار گیرد و مسایل مربوط به ساختار سازمان بعدی به تحلیل گرفته شوند و در پایان مجمع بتوانیم به یک پلاتفورم واحد مرامی و تشکیلاتی دست یابیم و از آن طریق بتوانیم یک کنگره سازمان سراسری را دعوت کنیم.

این است رفقا، پروژه‌ی که ما از یک سال بدین سو برایش مبارزه می‌کنیم. چرا ما تلاش داریم که این مجمع دایر شود؟ رفقا، حتماً به این پدیده بر خورده‌اند که هستند کسانی که در زیر سقفها کمونیستها هستند؛ در محافل عروسی یا شب نشینیها اظهار میدارند: "ما کمونیستها هستیم؛ ما انقلابیون هستیم و ما یک ذره هم از این مواضع عدول نمی‌کنیم." ولی وقتی مواضع سازمانی آنها را می‌بینیم، متوجه می‌شویم که با آن موضعگیریهای فردی شان از زمین تا آسمان فاصله دارند: دیگر موضوع چپ و مسایل مربوط به زحمتکشان و مبارزه طبقاتی و حضور نماینده‌گی سیاسی زحمتکشان در وضعیت سیاسی کشور، اصلاً مورد بحث نیستند!!

پیشنهاد ما این است رفقا که یک بار این مسایل را از پایین، یعنی از مجموع رفقای که فعلاً در صفوف تمام این سازمانها و یا خارج از این سازمانها علاقه مند از سرگیری یک مبارزه منسجم هستند مورد بررسی قرار بدهیم، مطرح کنیم و به یک توافق کلی و همه جانبه دست یابیم. وقتی که به چنین توافقی برسیم، مسایل عملی برگزاری کار کنگره کار ساده است. رفقا میبینند که همین اکنون در بین دو سازمانی که از نگاه کمیت سازمانهای جدی هستند، وقتی روند وحدت شان مطرح است، چی مشکلات جدی در بین شان وجود دارد. چرا این وحدت در این موقع با این عجله مطرح میشود؟ و دلایل پشت پرده این قضیه در کجا است؟ چگونه میخواهند که جنبش غافلگیر شود؟ ما میخواهیم که تمام رفقای مربوط به جنبش چپ از این مسایل مطلع باشند و مورد بحث آنها قرار گیرند.

پروژه یی که ما داریم چنین است رفقا: میخواهیم در تابستان امسال مجمع نیروهای چپ، دموکراتیک، مترقی و صلحخواه را دایر کنیم. اگر تعداد کثیری از رفقا و کادرهای ورزیده جنبش در این مجمع شرکت کنند و پس از بحث ما بتوانیم به یک توافق برسیم، یک گام بسیار اساسی و جدی را برای سرنوشت کشور طی خواهیم کرد.

به همین منظور است، رفقای عزیز، که شما را امروز زیر این سقف دعوت کرده ایم تا بدانیم، نظر شما چی است؟ دیدگاههای شما چی است؟ آیا روشی را که ما در پیش گرفته ایم، روش دقیق است؟ آیا این امر به یک نتیجه سودمند و مؤثر برای اهدافی که در پیش داریم، خواهد رسید؟ یا برای تکمیل این پروسه نظریات دیگری دارید؟ این است رفقا موضوع مورد بحث امروز ما.

البته ما تا به حال دستاوردهایی داریم: یک تعداد از سازمانهایی که از بدنه ح. د. خ. ا. جدا شده اند در مجموع با طرحی که ما داریم، توافق دارند. تعداد زیادی از این سازمانها علاقه مند اند که در یک کنگره واحد شرکت کنند. البته از نگاه اصول وقتی که ما با یک تعداد از این سازمانها صحبت میکنیم، اختلافات بسیار کوچکی وجود دارد، ولی، ما زبان واحد نداریم، وقتی که زبان واحد چپ را ارایه میکنیم، میبینیم که در مسایل مختلف مواضع واحدی را مطرح کرده ایم و وقتی که بحث میکنیم،

میبینیم، که تقریباً مواضع ما مشترک است؛ یعنی، کارهای جدی در پیش روی ما وجود دارد، هم از نگاهِ زبانی که چپ افغانی باید به وجود بیاورد و سؤ تفاهمهای ترمینولوژیک را رفع سازد و هم از نگاهِ محتوای برنامه هایی که ما در پیش روی خود داریم، باید یک خطِ واحد را دنبال کنیم.

رفقای عزیز!

شما هم با تجاربِ فردی تان و هم با روابطِ گسترده یی که دارید، لابد متوجه هستید که جنبش فعلاً به این نیازمند است که به طرفِ یک سازمانِ واحد حرکت شود

این است رفقای عزیز، مسایلی که میخواستیم، با شما در میان بگذاریم.

از توجه تان تشکر رفقای عزیز.

www.ayenda.org